

ROMÂNIA

Curtea de Apel Oradea

- Secția a II-a Civilă, de Contencios

Administrativ și Fiscal -

Nr. operator de date cu caracter personal: ...

Dosar nr. 1217/111/CA/2015

ÎNCHEIERE

Sedința publică din 21 septembrie 2016

Completul de judecată constituit din:

Președinte: (...)

Judecător: (...)

Judecător: (...)

Grefier: (...)

Pe rol fiind soluționarea recursurilor în contencios administrativ declarate de recurentul-reclamant și de recurentul-pârât în contradictoriu cu intimații-pârâți ..., ..., și și a recursului incident declarat de recurentul-pârât ..., împotriva Sentinței nr. 2592/CA din 19.11.2015 pronunțată de Tribunalul Bihor, litigiul având ca obiect: *obligatia de a face*.

La apelul nominal făcut în cauză se prezintă reprezentanta recurentului-reclamant – avocat, în baza împuternicirii avocațiale depuse la dosar, lipsă fiind restul părților.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei învederându-se instanței că prezenta cauză este la al doilea termen de judecată în recurs, recurentul-pârât a depus la dosar punctul de vedere cu privire la cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, formulată în cauză de recurentul-reclamant, după care:

Reprezentanta recurentului-reclamant arată că a luat cunoștință de punctul de vedere exprimat de raportat la cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Instanța pune în discuție admisibilitatea cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept cu privire la modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. 2 din OUG nr. 8/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014 – forma inițială a legii, respectiv dacă aceste prevederi sunt aplicabile și funcționarilor publici, nu doar personalului contractual, precum și dacă noțiunea de „funcționar public”, cuprinsă în art. 1 alin. 2 din OUG nr. 8/2009, modificat indirect prin Legea nr. 173/2015 privind aprobarea OG nr. 8/2014, include și funcționarii publici cu statut special.

Reprezentanta recurentului-reclamant precizează că înțelege să susțină cererea de sesizare astfel cum a fost formulată.

**După deliberare,
CURTEA DE APEL,**

Analizând lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de:

1. existența unei cauze în curs de judecată, în condițiile în care cauza de față se află în faza recursului declarat împotriva Sentinței nr. 2592/19.XI. 2015 a Tribunalului Bihor, decizia ce urmează a fi pronunțată fiind definitivă;
2. cauza se află în competența legală a unui complet de judecată al Curții de Apel Oradea învestit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță conform art. 96 pct. 3 Cod procedură civilă;
3. de lămurirea sferei de aplicare a dispozițiilor art. 1 alin. 2 din OUG nr. 8/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014, respectiv. art. 1 alin. 2 din OUG nr. 8/2009, modificat indirect prin Legea nr. 173/2015 privind aprobarea OG nr. 8/2014, depinde soluționarea fondului cauzei, **în speță reclamanții fiind funcționari publici cu statut special;**
4. problema de drept enunțată este nouă, după consultarea jurisprudenței constatându-se că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre;
5. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. *Expunerea succintă a procesului:*

1. Prin cererea de chemare în judecată, modificată, reclamantul, în reprezentarea membrilor săi funcționari publici cu statut special indicați în tabelul anexat, a chemat în judecată pe pârâții,, și și a recursului incident declarat de recurentul-pârât, solicitând instanței să pronunțe o hotărâre prin care **pârâții să fie obligați să calculeze și să achite reclamanților drepturile reprezentând tichete /vouchere de vacanță, conform O.U.G. nr. 8/2009, respectiv contravaloarea a 6 salarii de bază minime brute pe țară garantate în plată pentru un salariat, cu începere de la data intrării în vigoare a actului normativ până în prezent.**

Pârâții au solicitat, în esență, respingerea acțiunii invocând faptul că aceste drepturi prevăzute în forma inițială a OUG nr. 8/2009 **se cuvin numai personalului contractual**, iar după modificările aduse prin Legea nr. 173/2015, textul modificat **nu include printre destinatarii săi și pe funcționarii cu statut special cum sunt reclamanții.**

2. Prin Sentința nr. 2592/2015, prima instanță a respins ca prescrise pretențiile aferente perioadei de timp anterioare datei de 08.04.2012 și ca nefondate restul pretențiilor.

3. În recurs intimații pârâți au solicitat respingerea recursului și menținerea sentinței atacate reiterând argumentele expuse în prima instanță pentru respingerea acțiunii invocând faptul că tichetele de vacanță/voucherele se acordă, în forma inițială a reglementării, numai personalului contractual nu și funcționarilor publici, iar după intrarea în vigoare a Legii nr. 173/2015 se acordă și funcționarilor publici însă cu excepția celor cu statut special cum sunt reclamanții.

III. *Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:*

1. Recurentul arată că cererea de sesizare este admisibilă și că de decizia ce va fi pronunțată depinde soluționarea litigiului, sens în care solicită ca Înalta Curte de Casație și Justiție să stabilească:

a. Dacă prevederile art. 1 alin. 2 din OUG 8/2009 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014 - forma inițială a reglementării - sunt aplicabile și funcționarilor publici nu doar personalului contractual;

b. Dacă noțiunea de „funcționar public” cuprinsă în art. 1 alin. (2) al OUG 8/2009, modificat indirect prin Legea nr. 173/2015 privind aprobarea O.G. nr. 8/2014 pentru

modificarea unor termene prevăzute în OUG nr. 8/2009, include și funcționarii publici cu statut special.

2. Prin punctul de vedere formulat, *recurentul-pârât*, a solicitat respingerea ca inadmisibilă a cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în opinia sa dezlegarea chestiunilor de drept invocate neavând influență hotărâtoare asupra modului de soluționare a acțiunii principale, textele invocate nefiind esențiale pentru soluționarea cauzei.

Ceilalți pârâți nu și-au exprimat opinia.

IV. 1. Redarea normelor de drept interne ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Conform prevederilor **art. 1 alin. 2 din OUG 8/2009**, forma inițială, publicată în M. Of. nr. 110 din 24 februarie 2009: „Instituțiile din sectorul bugetar *definite conform Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, și Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și subordonare, inclusiv cele care se finanțează integral din venituri proprii, regiile autonome, societățile comerciale la care statul este acționar unic sau acționar majoritar, societățile și companiile naționale care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă acordă, în condițiile legii, tichete de vacanță.*

Conform prevederilor **art. 1 alin. 2 din OUG 8/2009** aprobată cu modificări și completări prin **Legea nr. 94/2014**: „*Instituțiile publice definite conform Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și instituțiile publice locale definite conform Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și subordonare, inclusiv cele care se finanțează integral din venituri proprii, regiile autonome, societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la care statul este acționar unic sau acționar majoritar, societățile și companiile naționale care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă, acordă, în condițiile legii, vouchere de vacanță*”.

Conform prevederilor **art. 1 alin. (2) din OUG 8/2009** modificat indirect prin **Legea nr. 173/2015** privind aprobarea O.G. nr. 8/2014 pentru modificarea unor termene prevăzute în OUG nr. 8/2009: „*Instituțiile publice definite conform Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și instituțiile publice locale definite conform Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de sistemul de finanțare și subordonare, inclusiv cele care se finanțează integral din venituri proprii, care încadrează funcționari publici și/sau personal prin încheierea unui contract individual de muncă, după caz, acordă, în condițiile legii, prime de vacanță numai sub forma voucherelor de vacanță*”.

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanței și a instanțelor din țară

Curtea de apel Oradea nu a pronunțat hotărâri prin care să dezlege problema de drept dedusă judecății.

La nivelul instanțelor din țară s-au pronunțat soluții diferite de cea pronunțată de Tribunalul Bihor.

Prin Sentința nr. 652/28.10.2015 a Tribunalului Vrancea pronunțată în dosarul nr. 1495/91/2015 și prin Sentința nr. 261 din 19.01.2016 a Tribunalului București pronunțată în dosarul nr. 30179/3/2015, au fost admise cereri similare, pârâții fiind obligați la plata în favoarea funcționarilor publici a sumelor reprezentând vouchere de vacanță pentru perioada cuprinsă între anii 2012- 2014.

3. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Completul de judecată sesizat cu soluționarea cauzei opinează că se impune o interpretare extensivă a textului de lege, în sensul că în sfera destinatarilor drepturilor reglementate de OUG nr. 8/2009 sunt incluși și funcționarii publici (respectiv funcționarii publici cu statut special), rațiunea acordării tichetelor/voucherelor de vacanță fiind aceea a recuperării și întreținerii capacității de muncă a salariaților, remediu pe care legiuitorul, indiferent de sistemul de finanțare și subordonare, îl asigură tuturor angajaților, fiind irelevant dacă aceștia prestează activitate în temeiul unui contract individual de muncă sau în baza unui raport de serviciu.

Cât privește cuprinsul noțiunii de funcționar public, în accepțiunea art. 1 alin. 2 din OUG nr. 8/2009 cu modificările aduse ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 173/2015, este evident că, în absența unei distincții din partea legiuitorului, aceasta include și funcționarul public cu statut special, fiind incidentă regula de interpretare logică *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, respectiv unde legea nu distinge nici interpretul nu trebuie să distingă.

PENTRU ACESTE MOTIVE DISPUNE :

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

I. Dacă în sfera destinatarilor drepturilor acordate în temeiul art. 1 alin. 2 din OUG 8/2009 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 94/2014 - forma inițială a reglementării – este inclus numai personalul contractual ori sunt incluși și funcționarii publici , respectiv funcționarii publici cu statut special;

II. Dacă noțiunea de „funcționar public” la care face referire art. 1 alin. (2) al OUG 8/2009, modificat indirect prin Legea nr. 173/2015 privind aprobarea O.G. nr. 8/2014 pentru modificarea unor termene prevăzute în OUG nr. 8/2009, include și funcționarii publici cu statut special.

Dispune înaintarea către ÎCCJ a prezentei încheieri, la care se atașează următoarele înscrisuri conforme cu originalul: cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, punctul de vedere al recurentului-pârât, Sentința civilă nr. 2592/2015 a Tribunalului Bihor, extras de pe portalul instanțelor cu privire la Sentința civilă nr. 652/28.10.2015 a Tribunalului Vrancea pronunțată în dosarul nr. 1495/91/2015 și Sentința nr. 261 din 19.01.2016 a Tribunalului București pronunțată în dosarul nr. 30179/3/2015.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică azi, 21 septembrie 2016.

PREȘEDINTE,
(...)

JUDECĂTOR,
(...)

JUDECĂTOR,
(...)

GREFIER,
(...)